

(P. Pankulics) Ježiš Kristus sa stretáva s človekom slepým od narodenia, ktorému sa po tomto stretnutí otvárajú oči. Nedeje sa to preto, lebo ho o to niekto žiadal, ale hlavne preto, lebo sa tým majú na ňom zjaviť Božie skutky. Čím je však toto uzdravenie slepého výnimočnejšie než iné Ježišove zázraky, ktoré sú vždy oslavou všemohúceho Boha? Možno práve tým, že je odzrkadlením spásonosného diela Božieho Syna. Nádhernými slovami opisuje túto skutočnosť svätý Augustín. Tohto slepého prirovnáva k ľudskému rodu, pričom hovorí, že slepotu každého jedného z nás zapríčinil hriech prvého človeka, od ktorého všetci odvodzujeme svoj pôvod. Preto je tento slepý už od narodenia. Lenže Ježiš Kristus robí zo svojej sliny blato, teda Slovo sa stáva telom, a maže oči zahalené kalom dedičného hriechu. Potom obmytím vo vode, teda pokrstením v Kristovi, sa z človeka strateného v temnote stáva človek osvietený večným svetlom spásy. To je to veľkolepé Božie dielo, ktoré sa malo zjaviť na tomto slepcovi, a ktoré sa má neustále zjavovať v živote každého jedného z nás.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)